

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KABUL EDİLEBİLİRLİK HAKKINDA KARAR

Başvuru No. 12376/10

DİLAN PETROL LTD. ŞTİ. / Türkiye

Başkan,

Egidijus Kūris,

Hâkimler,

Ivana Jelić,

Darian Pavli,

ve *Bölüm Yazı İşleri Müdür Yardımcısı* Hasan Bakırcı'nın katılımıyla 28 Ocak 2020 tarihinde Komite olarak toplanan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Bölüm), 19 Şubat 2010 tarihinde sunulan yukarıda belirtilen başvuruyu, davalı Hükümet tarafından sunulan görüşleri ve başvuran tarafından cevap olarak sunulan görüşleri dikkate alarak gerçekleştirdiği kapalı oturumdaki müzakereler sonucunda aşağıdaki kararı vermiştir:

© T.C. Adalet Bakanlığı, 2020. Bu gayri resmî çeviri, Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığı tarafından yapılmış olup, Mahkeme açısından bağlayıcılığı bulunmamaktadır. Bu çeviri, davanın adının tam olarak belirtilmiş olması ve yukarıdaki telif hakkı bilgisiyle beraber olması koşulu ile Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığına atıfta bulunmak suretiyle ticari olmayan amaçlarla alıntılanabilir.

OLAY VE OLGULAR

1. Başvuran, Dilan Petrol ve Petrol Ürünleri İnşaat Sanayi Ticaret Limited Şirketi, merkezi Elazığ'da bulunan, Türk hukukuna tabi ve sınırlı sorumluluğa sahip olan bir şirkettir. Başvuran, Mahkeme önünde Elazığ Barosuna bağlı Avukat M. S. Karagöz tarafından temsil edilmiştir.

2. Türk Hükümeti ("Hükümet") ise kendi görevlisi tarafından temsil edilmiştir.

A. Davanın Koşulları

3. Davanın kendine özgü koşulları, taraflarca ifade edildiği şekliyle, aşağıdaki gibi özetlenebilir:

4. Başvuran şirket, 10 Mart 2006 tarihinde, Elazığ İcra Müdürlüğü'ne ("İcra Dairesi") başvurarak, Sivrice Belediyesinin ("Belediye") borçlu olduğu bir alacağı tahsil etmek amacıyla söz konusu Belediye hakkında ilamsız icra takibi başlatmıştır.

5. İcra Dairesi, 15 Mart 2006 tarihinde, Belediyeye ödeme emrini tebliğ etmiştir. Bu ödeme emri, mevcut başvurunun sunulmasından önce belirtilmeyen bir tarihte icraya konulabilir hale gelmiştir.

6. İcra Dairesinden iletilen ve başvuran tarafından sunulan bir belgeden, 21 Mart 2018 tarihinde, alacağın bir kısmının - faiz ve masraflar dâhil olmak üzere, 54.768,11 Türk lirası (bu tarihte yaklaşık 11.300 avro) - ödenmemiş olduğu anlaşılmaktadır.

B. İlgili İç Hukuk Kuralları

7. Türk Anayasa Mahkemesi önündeki bireysel başvuru yolu, *Uzun/Türkiye* kararında (No. 10755/13, 30 Nisan 2013) belirtilmektedir.

ŞİKÂYET

8. Başvuran, Sözleşme'nin 6. maddesinin 1. fıkrasına ve Sözleşme 'ye Ek 1 No.lu Protokol'ün 1. maddesine dayanarak, söz konusu alacağın Belediye tarafından ödenmemesinden şikâyet etmektedir.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

9. Başvuran, alacağın icraya konulabilir olmasına rağmen Belediye tarafından ödenmemesinden şikâyetçi olmaktadır. Başvuran, Sözleşme'nin 6. maddesinin 1. fıkrasını ve Sözleşme'ye Ek 1 No.lu Protokol'ün 1. maddesini ileri sürmektedir.

10. Hükümet, diğerlerinin yanı sıra, başvuran şirketin 23 Eylül 2012 tarihinden itibaren erişilebilir olan, Anayasa Mahkemesi önündeki bireysel başvuru yolunu tüketmediği gerekçesiyle, iç hukuk yollarının tüketilmemesi bağlamındaki kabul edilemezlik itirazını ileri sürmektedir. Bu hususta, Hükümet, Mahkemenin daha önce, Türk Anayasa Mahkemesinin bireysel başvuru hakkının yürürlüğe girmesinden önce başlayan ve bu tarihin ardından devam eden sürekli durumlara ilişkin olarak zaman bakımından (*ratione temporis*) yetkisini genişlettiği kanısına vardığını ifade etmektedir. Hükümet, diğerlerinin yanı sıra, *Tekin ve Baysal/Türkiye* kararına (No. 40192/10 ve 8051/12, 4 Aralık 2018) atıfta bulunmaktadır.

11. Başvuran, bu iddiaya karşı çıkmaktadır. Başvuran, söz konusu alacağın on üç yıldan fazla bir süredir ödenmemiş olduğunu ve mevcut başvurunun Anayasa Mahkemesi önünde bireysel başvuru hakkının yürürlüğe girmesinden yaklaşık iki yıl önce 2010 yılında yapıldığını ileri sürmektedir. Ayrıca, başvuran, bu bireysel başvurunun etkin bir hukuk yolu teşkil etmediğini iddia etmektedir.

12. Mahkeme, iddia edilen ihlalin icraya konulabilir bir alacağın ödenmemesiyle ilgili olduğunu ve devamlı bir durum teşkil ettiğini

gözlemlemektedir (bk., *mutatis mutandis*, *Lemke/Türkiye*, No. 17381/02, § 37, 5 Haziran 2007, ve *Atsız/Türkiye* (k.k.) No. 32460/13 ve diğer 7 başvuru, § 13, 30 Nisan 2019). Mahkeme ayrıca, bu alacağın Anayasa Mahkemesi önünde bireysel başvuru hakkının 23 Eylül 2012 tarihinde yürürlüğe girmesinden önce icraya konulabilir hale geldiğini kaydetmektedir.

13. Bu nedenle, Mahkeme, Türk Anayasa Mahkemesinin, somut olayda olduğu gibi, bireysel başvuru hakkının yürürlüğe girmesinden önce başlayan ve bu tarihten sonra devam eden durumlara ilişkin olarak zaman bakımından (*ratione temporis*) yetkisini genişlettiğini hatırlatmaktadır (yukarıda anılan *Tekin ve Baysal* kararı, §§ 25-28, ve burada yapılan atıflar).

14. Mahkeme aynı zamanda, ilgililerin Anayasa Mahkemesine bireysel başvuruda bulunabilecekleri kanısına vararak, bu türden durumlarla ilgili şikâyetlerin, iç hukuk yollarının tüketilmemesi nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verdiğini hatırlatmaktadır (bk., örnek olarak, müebbet hapis cezasının azaltılamaz niteliğine ilişkin olarak, yukarıda anılan *Tekin ve Baysal* kararı, § 28 ve nihai adli kararların icra edilmemesine ilişkin olarak, yukarıda anılan *Atsız* kararı).

15. Mevcut davanın incelemesi çerçevesinde, farklı bir sonuca varılmasını sağlayabilecek özel bir koşul tespit edilmemektedir.

16. Dolayısıyla, Mahkeme, Hükümetin itirazının kabul edilmesi gerektiği kanaatine varmaktadır. Sonuç olarak, başvuru, Sözleşme'nin 35. maddesinin 1 ve 4. fıkraları uyarınca, iç hukuk yollarının tüketilmemesi nedeniyle reddedilmelidir.

Bu gerekçelerle, Mahkeme, oy birliđiyle,

Başvurunun kabul edilemez olduğuna *karar vermiştir.*

İşbu karar, Fransızca dilinde tanzim edilmiş olup, 20 Şubat 2020 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

Hasan Bakırcı
Yazı İşleri Müdür Yardımcısı

Egidijus Kūris
Başkan